

Lesse uit die huwelik

SABBATMIDDAG

Skrifverwysings vir hierdie week se studie:

Génesis 2:23–25, Efésiers 5:29–32, Eségiël 16:4–14, Openbaring 18:1–4, Génesis 24:1–4, Openbaring 19:1–9.

Geheueteks: “Toe sê hy vir my: ‘Skryf – salig is die wat genooi is na die bruilofsmaal van die Lam.’ En hy sê vir my: ‘Dit is die waaragtige woorde van God.’”(Openbaring 19:9)

Die Bybel is vol liefdesverhale wat kragtige aspekte van verlossing en van God se liefde aan sy volk openbaar. Die huwelik, die mees intieme van alle verhoudings, het al bewys om ’n leerskool te wees waar, indien ons onself sou toelaat om dit te ondervind soos wat God dit bedoel het, ons baie diep lesse kan leer oor sy liefde vir ons, en oor ons verhouding met Hom en hoe ver Hy gegaan het om ons te red.

Die moderne opvatting van liefde en die huwelik het ons vermoë om wat God ons deur die huweliksverhouding probeer leer, al soveel skade aangedoen. Alhoewel die mens se sondige natuur die huwelik al so laat ontaard het (en omtrent alles rondom ons), kan die huwelik nog ’n kragtige manier wees om waarheid te openbaar, selfs profetiese waarheid. Die huwelik behoort ’n skool te wees waar ons nie net leer om gelukkig te wees nie, maar ’n skool waaruit ons diep lesse oor onself en ons verhouding met God, kan leer.

Hierdie week gaan ons verskillende besonderhede, goed en sleg, ontdek waar die Woord van God oor die huwelik praat. Ons kan dan lesse uit hierdie voorbeelde leer om beter te verstaan hoe God met sy volk kommunikeer, selfs wanneer hulle te kort skiet, en so kan ons waarhede leer wat ons kan help om die laaste dae se gebeurtenisse beter te verstaan.

**Bestudeer hierdie week se les ter voorbereiding vir Sabbat, 19 April.*

Een vlees

Daar is maar min bybelse metafore wat die intimiteit wat God met die menslike ras begeer, so uitbeeld soos die huwelik. Hierdie metafoor wat so dikwels in die bybelse vertelling gebruik word, en wat so duidelik na vore kom in Openbaring, is noodsaaklik om Bybelstudente te help om te begryp waarna God mik wanneer Hy dit in sy Woord gebruik.

Lees Génesis 2:23–25 en Efésiërs 5:29–32. Op watter maniere weerspieël'n huwelik tussen twee mense Christus se verbintenis met die mensdom?

Op 'n keer toe Jesus met die Fariseërs gepraat het, het Hy na die Génesisverhaal van Adam en Eva se huwelik verwys, waarna die Fariseërs vinnig 'n vraag gevra het, “‘Waarom het Moses dan beveel om 'n skeibrief te gee en van haar te skei?’” (*Matthéus 19:7*)

Moses was natuurlik as die stigtersprofeet van die nasie geag. Dink net daaraan, om die Outeur van die instelling van die huwelik aan te hits teen sy eie profeet! Hulle takt was tipies van hoe hulle Jesus benader het: hulle het dikwels probeer bewys dat sy leringe die Skrif weerspreek het.

'n Leeftyd se huwelikstrou aan mekaar was die ideaal wat deur God by die begin van die menseras ingestel was. Die gevalle mensdom het ongelukkig hierdie fundamentele gawe beskuldig.

Gegewe hoe belangrik die Skrif die huwelik ag, is dit dalk nie toevallig dat hierdie instelling nog altyd onder 'n meedoënlose spervuur moes deurloop nie. Saam met die Sabbat is dit een van die twee gawes wat aan ons in Eden geskenk was, en beide hierdie gawes was bedoel om God se begeerte vir 'n intieme verhouding met sy skepping te demonstreer.

Die huwelik wat uit die intieme gemeenskap van twee onvolmaakte mense bestaan, sal altyd aanleiding tot spanning gee. 'n Huwelik tussen die kerk en Christus is soos die intieme gemeenskap tussen 'n volmaakte Verlosser en 'n uiters onvolmaakte bruid. Ons kan nietemin God se liefde leer ken uit dit wat 'n goeie huwelik kan aanbied.

Hier is drie beginsels vir 'n huwelik. Eerstens, vergewe jou wederhelf, hoe onverdiend dit ook mag wees, net soos Christus ons vergewe. Tweedens, aanvaar jou wederhelf met sy of haar tekortkominge, net soos Christus ons aanvaar met al ons tekortkominge. Derdens, net soos Christus ons eerste plaas, plaas jou gade voor jouself. Hoe kan aldrie hierdie evangeliegebaseerde beginsels ons help om nie net te begryp hoe God teenoor ons optree nie, maar om ook in enige huwelik van hulp te wees?

Die pragtige bruid

In Eségiël 16 sien ons 'n verbasende beskrywing van hoe God vir sy volk omgee. Hy beskryf die nasie van Israel as 'n onopgeëiste babadogtertjie wat in die veld gelos was om te sterf. Nadat hy haar huis toe geneem het, haar skoon gemaak het en haar ten volle laat opgroei het, het hy met haar getrou. Dit is 'n kragtige voorstelling van 'n heel onwaarskynlike huwelik wat plaasgevind het.

Lees Eségiël 16:4–14. Wat leer die besonderhede van hierdie bruid se verheffing ons oor God se planne met ons?

God het aan Israel gesê dat hulle onder sy sorg, “ ‘buitengewoon mooi’ ” geword het (*Eségiël 16:13*). Toe God haar gevind het, het niemand haar as mooi aangesien nie; sy was die verwerpe een tussen die ander kinders, eenkant gegooi met die hoop dat sy sou sterf. Maar toe God aandag aan haar gegee het en met seëninge oorlaai het, het sy mooier en mooier geword totdat sy al die aandag van die wêreld op haar gevestig het. Gedurende die vroeë jare van die Hebreuse konings gedurende Dawid en Salomo se regerings, was dit veral waar. Die koningin van Ethiopië het selfs 'n spesiale besoek afgelê om die glansrykheid van Israel self te kon sien en beleef!

Israel se skoonheid was egter 'n gawe van God. Sy was pragtig — al die nasies het van haar gepraat — omdat sy Sy bruid was. God het gesê dat haar voorkoms “ ‘volmaak [was] deur my versiersels wat Ek op jou aangebring het, . . .’ ” (*Eségiël 16:14*).

Hierdie tema word oor en oor in die Bybel herhaal: God se bruid is pragtig, nie oor enigiets wat sy gedoen het nie, maar omdat God haar met sy guns oorlaai het en haar so mooi gemaak het. Op 'n soortgelyke manier word gelowiges as pragtig gesien volgens die hemel se raming, nie omdat hulle enigsins iets gedoen het om dit te verdien het nie, maar deur die guns van God, deur die verlossing wat Hy op ons uitgestort het. Ons is pragtig omdat ons deur sy geregtigheid gedek word, die “geregtigheid van God in Hom” (*II Korinthiërs 5:21*).

Alles was volmaak totdat, volgens die volgende vers in Eségiël: “ ‘Maar jy het vertrou op jou skoonheid en gehoereer vanweë jou naam; en jy het jou hoererye uitgestort op elkeen wat verbygegaan het, dat dit syne sou wees,’ ” (*Eségiël 16:15*).

Ons was geskape om die goedheid en glorie van God te weerspieël. Wanneer God se skepsels aanvaar dat hulle skoonheid deur hulle toedoen is, word daardie skoonheid goedkoop en dan volg daar moeilikheid.

Watter gevare wag daar op ons wanneer ons op “ons eie skoonheid” vertrou? Dit wil sê, hoe kan ons dink dat daar enigiets in en uit onself is wat aan ons voortreflikheid by God gee, of maak dat ons sy liefde verdien? Hoe kan ons gedurig teen geestelike trots waak?

Hoséa se owerspelige vrou

God se versoek aan Hoséa mag dalk een van die vreemdste take ooit gewees het wat Hy aan een van sy dienaars gegee het: trou met 'n owerspelige vrou — opsetlik! Maar God se doel daarmee was om Hoséa te gebruik om ons te help om, vanuit Sy perspektief, die pyn te verstaan wat die mens se sonde en rebelsheid veroorsaak. God het vol liefde 'n vrou, Israel, gekies wat Hom herhaaldelik bedrieg het, en tog, verbasend genoeg, het Hy haar elke keer teruggeneem en haar in haar verhouding met Hom herstel.

Vergelyk Hoséa 1:2; Hoséa 3:1; Openbaring 17:1, 2; en Openbaring 18:1–4. **Wat is die *hoerery* wat hier genoem word? Watter lesse kan die Christelike kerk uit die verhaal van Hoséa leer? Op watter manier het die kerk die sondes van die Ou Testament herhaal?**

Die Bybel onthul in die Ou Testament dat die oortredinge van Israel in 'n groot mate deur Christus se Nuwe Testamentiese kerk herhaal sou word. God se verbondsvolk het voor hulle ballingskap ver afgedwaal deur die afgodsaanbidding van buurnasies na God se verbondsvolk in te voer. Gedurende die vroeë vierde eeu het die Christelike kerk die keiser van Rome, Konstantyn, genader en genooi om die dispute van die kerk te help oplos omdat hulle dit as 'n potensieële voordeel beskou het. In elkeen van hierdie gevalle het God se volk van hulle verhouding met Hom afgedwaal om, volgens hulle eie waarneming, “oplossings” vir hulle probleme te vind.

Dis vanselfsprekend dat God se keuse van woorde in die boek Hoséa daarop dui dat Hy probeer om nie net aan ons te toon wat ons verkeerd gedoen het nie, maar ook hoe dit Hom laat voel. Diegene wat deur 'n huweliksmat al bedrieg was, kan begin om die verwoestende gevoelens te begryp wat ons huweliksontrou teenoor Christus in die hemelhowe kan opwek. Dalk is die mees verbasende gedeelte van Hoséa se verhaal hoe ver hy gegaan het om sy ontroue vrou terug te bring.

Wanneer ons die finale oproep tot die mensdom gaan beleef wanneer God sy volk roep om uit Babilon uit te kom, is dit merkwaardig dat Hy *sy eie volk* en nie vreemdes nie, roep. Hy het intieme kennis van hulle. Hy het hulle lief. En terwyl die wêreld na sy ergste tydperk beweeg, is Hy nog steeds besig om die verlossingsprys wat Hy betaal het om ons met sy eie bloed terug te koop, aan ons aan te bied. Die kruis van Christus behoort meer as enigiets anders aan ons te toon hoe ernstig die Here is om sy afgedwaalde volk te red.

Op watter maniere kan enige kerk, selfs ons eie, tans besig wees om deur geestelike owerspel kosbare tyd te verbeusel?

Isak en Rebekka

Toe Abraham al oud was en sonder twyfel begin dink het oor die beloftes wat God aan Hom gemaak het oor sy nageslag (*lees Génesis 15:5*), het hy aan sy oudste en mees geloofwaardige diensknege 'n ernstige taak opgedra.

Lees Génesis 24:1–4. **Hoekom sou dit so belangrik vir Abraham gewees het dat sy seun “ ’geen vrou [sou] neem uit die dogters van die Kanaäniete onder wie ek woon nie?” ”** (*Génesis 24:3*)

Hoe eksklusief sy vermaning ook al voorgekom het, was dit vir Abraham 'n geestelike vraagstuk, en nie 'n etniese vraagstuk nie; dit was teologies, en nie oor nasionaliteit nie. Abraham het baie goed geweet dat die morele agteruitgang van die Kanaäniete se godsdienstige gewoontes 'n werklikheid was, en om nie eers aan hulle aanbidding van valse gode te dink nie, en hy het geweet hoe maklik dit vir sy seun sou wees om hierdie gewoontes aan te leer as hy onder hulle sou introu.

Die verhaal van soveel van antieke Israel se geskiedenis, en selfs van die Christelike kerk deur die eeue heen, het oor God se volk gegaan wat i.p.v. om getuies in die wêreld te gewees het, in die valse leringe en godsdienstige gelowe van die wêreld vasgevang was. Die grootste voorbeeld hiervan was dalk die aanvaarding van Sondagaanbidding, die heidense dag van die son in die plek van die bybelse Sewendedag-Sabbat wat ook 'n prominente rol gedurende die laaste dae gaan speel.

Lees Génesis 24:57–67. **Watter lesse kan ons oor Christus en sy kerk uit hierdie verhaal aflei? Wat kan ons byvoorbeeld leer oor ons gevalle toestand uit die feit dat Rebekka 'n verlangse afgesonderde familielid van Isak was?**

Ons is ongetwyfeld familie van ons Skepper omdat ons oorspronklik na sy beeld geskape was. Ons was deur sonde van Hom afgeskei, en tog word ons nog as die regte bruid vir Hom gesien, hoewel ons deur ons keuses die huweliksverhouding meer onstuimig kan maak as wat dit nodig is.

Ja, God het ons, Sy bruid, lief, meer as wat ons Hom liefhet. Watter keuses kan ons maak, en behoort ons elke dag te maak, wat ons liefde vir God kan versterk? Terselfdertyd, watter keuses sal ons liefde teenoor Hom verdof?

“Die groot hoer geoordeel”

Lees Openbaring 19:1–9. Twee dinge word gelyktydig gevier: die einde van die “hoer”, en die bruilof van Christus en sy bruid. Hoe is dit moontlik dat beide gebeurtenisse tegelykertyd eintlik demonstrasies van God se regverdige en liefdevolle karakter is?

Die prys van ontrouheid is uiteindelik baie pynlik. Die troubreuk het ’n invloed op die kinders en op andere. Selfs die mees geduldige of verontregte eggenoot of eggenote kan uiteindelik ontdek dat daar ’n oomblik van geen ommekeer kom wanneer die huwelik nie langer gered kan word nie. Wanneer ons wêreld ’n punt gaan bereik wanneer harte so diep verhard het dat daar nie meer berou sal kan wees nie, sal dit geen sin maak om met die geskiedenis voort te gaan en die onbeteuelde lyding wat die sonde meebring, toe te laat nie. Selfs al is daar gebroke harte oor die verlorenes, en diegene wat gely het onder hierdie wêreld se dispensasie van sonde, kan feesvier omdat dit uiteindelik verby is, kan die wêreld herstel word soos wat God dit oorspronklik beplan het. Hierdie keer sal daar nie weer ’n afval weg van God wees nie, want ons het op die harde manier geleer dat God reg was oor die verwoesting wat volg wanneer ons onself van God afskei.

Lees Openbaring 21:1–4. Wat beteken die huweliksbeeldspraak hier, en hoekom bring dit hoop en is dit met belofte gevul? Wat is ons versekering van die hoop wat hierdie verse aan ons bied?

“Die huwelik, ’n lewenslange verbintenis, is ’n simbool van eenheid tussen Christus en sy kerk. Die gees wat Christus teenoor die kerk openbaar, is die gees wat man en vrou teenoor mekaar moet openbaar.” — Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 7, bl. 46, (vry vertaal).

Christus het ongekende pyn ondervind toe die menseras Hom verwerp het en hulle die toenadering wat aan Hom behoort, aan ander gode gegee het. Nogtans het Hy Homself vir ons gegee, en so self vir ons ontrouheid en egbreuk betaal, sodat as ons berou het en terugdraai na Hom, ons van die belofte van die ewige lewe seker kan wees.

Lees I Petrus 1:18, 19. Wat sê hierdie verse aan ons wat aan ons volle versekering van die einde van die wêreld gee soos dit in Openbaring 21:1–4 uitgebeeld word?

Vir verdere studie: Lees Johannes 2:1–11, Mattheüs 22:1–14, II Korinthiërs 11:1–5 en Mattheüs 25:1–13.

As jy eers besef hoe baie inligting in die res van die Bybel beskikbaar is om jou te help om jou begrip van profesie te verbreed, kan jy in versoeking kom om dit te oordoen. Dwaarsdeur die eeue het sommige Christene die simboliek en beeldspraak wat in die Bybelverhale voorkom so oorbeklemtoon dat hulle uiteindelik die historiese vertelling as 'n mite hanteer het. Terwyl daar baie inligting oraloor in die Skrif gevind kan word, moet ons altyd onthou dat God 'n manier het om werklike gebeurtenisse met werklike mense te gebruik om ons te leer oor die toekomstige interaksies van die kerk.

Die bruilofsfees by Kana kan byvoorbeeld insigte gee oor die metafoor van die huwelik soos dit in die profesie voorkom, maar die bruilof was 'n letterlike gebeurtenis. “Die woord van Christus het ruimskoots vir die fees voorsien. Net so oorvloedig word Sy genade voorsien om die sonde van die mens uit te delg en om die siel te vernieu en te onderhou.” — Ellen G. White, *Die Koning van die Eeue*, bl. 149.

Of, soos sy hier skryf: “Die Here HERE doen niks tensy Hy sy raadsbesluit aan sy knegte, die profete, geopenbaar het nie.” Terwyl die “verborge dinge” vir die HERE onse God is, is die “geopenbaarde dinge . . . vir ons en ons kinders tot in ewigheid” (Amos 3:7, Deuteronomium 29:29). God het hierdie dinge aan ons gegee, en Sy seën sal op die eerbiedige en biddende bestudering van die profetiese geskrifte rus.” — *Die Koning van die Eeue*, bl. 234.

Vrae vir bespreking:

- ❶ Lees Johannes 2:1–11. Hier is baie elemente in Johannes se Evangelie wat Christus se toekomstige werk voorafgaan, en verklaarders het opgelet hoe Johannes sy lesers se aandag opsetlik op die Kruis vestig. Waar sien jy hoe verskeie aspekte van Christus se karakter en sy toekomstige koninkryk in hierdie verhaal demonstreer word? Wat leer dit ons oor die plan van verlossing, of oor die uiteindelige bruilofsfees wat aan God se Seun belowe word?
- ❷ Die gelykenis van die tien maagde is wyd bekend en baie geliefd by Bybelstudente. Wat leer hierdie belangrike verhaal ons oor eindtydgebeure? Is dit belangrik dat die bruidegom se koms vertraag word? Watter lesse kan hierdie gelykenis ons oor ons individuele verhoudinge met Christus leer teenoor hoe Christus korporatief teenoor die kerk optree?
- ❸ Dink aan valse gewoontes wat in die Christendom ingesluip het vanaf buite die geloof. Behalwe vir die vanselfsprekende een, Sondag, teenoor die bybelse Sabbat, watter ander valse geloofsoortuigings het nog binnegesluip? Hoe het dit ingesluip, en wat kan ons doen om nie net onself daarteen te beskerm nie, maar om ander te help om dit raak te sien vir wat dit werklik is? Op watter maniere is die drie-engeleboodskappe juis 'n poging om mense te help om die valse geloofstelsels wat die kerk binnegesluip het, raak te sien?